Diumenge 29 (C) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 18,1-8): En aquell temps, Jesús els ensenyava una paràbola sobre la necessitat de pregar sempre i no defallir, dient: «Hi havia un jutge en una ciutat que ni tenia temor de Déu ni respecte als homes. Hi havia també una vídua en aquella ciutat, i anava a ell, dient: "Fes-me justícia del meu adversari". I per molt de temps no volia, però després d'això es digué interiorment: "Encara que no temo Déu ni respecto els homes, amb tot, ja que aquesta vídua em dona molèsties, li faré justícia, no sigui que a la fi vingui i em bufetegi"». I digué el Senyor: «Escolteu què diu el jutge injust. ¿Déu no farà justícia als seus elegits, que clamen a ell nit i dia?, i ¿es mostrarà remís amb ells? Us dic: ben aviat els farà justícia. Però el Fill de l'home, quan vingui, ¿penses que trobarà fe sobre la terra?».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Necessitat de pregar sempre i no defallir»

Mn. Pere CALMELL i Turet
(Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús ens recorda «la necessitat de pregar sempre i no defallir» (Lc 18,1). Ensenya amb les seves obres i amb les paraules. Sant Lluc se'ns presenta com l'evangelista de la pregària de Jesús. Efectivament, en algunes de les escenes de la vida del Senyor, que els autors inspirats de l'Escriptura Santa ens transmeten, és únicament Lluc qui ens el mostra pregant.

En el Baptisme al Jordà, a l'elecció dels Dotze i a la Transfiguració. Quan un deixeble li demanà «Senyor, ensenya'ns a pregar» (Lc 11,1), dels seus llavis va sortir el Parenostre. Quan anuncia les negacions a Pere: «Jo he pregat per tu a fi que no defalleixi la teva fe» (Lc 22,32). A la crucifixió: «Pare, perdona'ls, que no saben el que fan» (Lc 23,34). Quan mor a la Creu: «Pare, confio el meu alè a les teves mans», del Salm 31. El Senyor mateix és model de l'oració de petició, especialment a Getsemaní, segons la descripció de tots els evangelistes.

—Puc anar concretant com aixecaré el cor a Déu en les diferents activitats, perquè no és el mateix fer un treball intel·lectual que manual; estar a l'església que en el camp d'esport o a la llar; conduir per la ciutat que per l'autopista; no és el mateix l'oració de petició que l'agraïment; o l'adoració que demanar perdó; de bon matí que quan portem ja tot el cansament del dia. Sant Josepmaria Escrivà ens dóna una

recepta per a l'oració de petició: «Més aconsegueix aquell que importuna més de prop... Per tant, acosta't a Déu: esforça't a ser sant».

Santa Maria és model de pregària, també de petició. A Canà de Galilea és capaç d'avançar l'hora de Jesús, l'hora dels miracles, amb la seva petició, plena d'amor per aquells esposos i plena de confiança en el seu Fill.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Fes el que puguis, i el que no puguis, demana-ho a Déu!» (Sant Agustí)

- «L'oració ens canvia el cor. Ens fa comprendre millor com és el nostre Déu. Però per això és important parlar amb el Senyor, no amb paraules buides» (Francesc)

- «(...) Jacob (...) lluita tota una nit amb 'algú' misteriós que es nega a revelar el seu nom, però que el beneeix abans d'anar-se'n, a l'alba (cf. Gn 32,25-31). La tradició espiritual de l'Església ha conservat d'aquest relat el símbol de la pregària com a combat de la fe i victòria de la perseverança» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.573)